

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 5505/16

- לפני: כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין
כבוד השופט א' שהם
כבוד השופטת ע' ברון
- העותרים: 1. ליאור דץ, אדריכל, עו"ד
2. שומרי הסף התנועה להגנת ערכי שלטון החוק

נגד

- המשיבים: 1. ממשלת ישראל
2. המועצה הארצית לתכנון ולבניה
3. שר האוצר והשר להגנת הסביבה
4. שר הבריאות

- תאריך הישיבה: עתירה למתן צו על תנאי
כ"ג בניסן התשע"ז (19.4.17)
- בשם העותר 1: בעצמו
- בשם העותרת 2: עו"ד אורי שילה
- בשם המשיבים: עו"ד ד"ר יובל רויטמן

פסק-דין

המשנה לנשיאה א' רובינשטיין:

עתירה זו מכוונת כנגד אישור שינוי 1 לתמ"א לתחנות תדלוק מ-18/4 מ-9.6.16 על-ידי המועצה הארצית לתכנון ובניה, שקבע – בין השאר – מרחקים מסוימים בין תחנות תדלוק זעירות למבני מגורים. הטענה העיקרית בעתירה היא, כי גורמי הייעוץ התכנוני לא המליצו על קביעת מרחקים כאלה, וזאת בהסתמך על הנעשה במדינות אחרות, אך המועצה הארצית ערכה "דיל" בלע"ז (כלשון העתירה) עם גורמי הגנת הסביבה והבריאות (אף שהאחרונים – הבריאות – לא קיבלו מלוא משאלתם), ועל כן קבעה מרחקים כאלה בניגוד לעמדות מקצועיות. תשובת המדינה היא, כי הנושא עבר גלגולים רבים במוסד התכנון, וכי בסופו של יום אכן ניתן משקל לעמדת המשרד להגנת הסביבה וכן – לא במלואה – לעמדת משרד הבריאות, ועל כן הוחלט כאשר הוחלט

במועצה הארצית. עוד נטען מטעם המדינה, כמקובל בכגון דא, כי אין מקום להתערבות בעמדת גורמי התכנון, לא כל שכן כשעסקינן במועצה הארצית לתכנון ובניה.

לא נכחד, כי מעיקרא תמהנו על דיפרנציאציה שישנה לגבי המרחקים בין מספר סוגי בניינים – כגון בניינים "רגילים", תמ"א 38 והתחדשות עירונית – שכן אם בבריאות עסקינן מה לי הכא מה לי התם. שאלה זו במידה רבה מקוטבת לעתירה, אך מכל מקום שמענו הסבר מן המדינה, הנוגע לנסיבות המיוחדות של כל סוג בניין; גם אם נותר בנו סימן שאלה, הוא חורג מגבולות העתירה.

אשר לעתירה עצמה, מעבר לכך שההתערבות השיפוטית בהכרעותיהם של מוסדות תכנון, כל שכן המועצה הארצית, היא במשורה, במקרה דנא התקשינו לראות דופי בכך שבסופו של יום, גם אם היו בקרב גורמי התכנון דעות שונות במידה מסוימת מזו שהתקבלה לבסוף, אין מקום לפסול פשרה שאליה הגיעה המועצה בדיוניה תוך התחשבות בגורמי הגנת הסביבה והבריאות. בפשרה לעולם יתכן כי מי מן הצדדים לא יהא מרוצה מן התוצאה, אך במיוחד מקום שהיא הולכת כברת דרך לכיוונים שיש בהם סוג של הגנה על הציבור, איננו רואים להתערב בה. ערים אנו לטענת העותרים שהדבר אינו תואם קו כללי של עידוד תחנות תדלוק קטנות שבתיקון לתמ"א, ושאלות קניין קשורות בכך לעתים, אך מלת המפתח היא איזונים. נסיון השנים הבאות יראה אם הושגו איזונים ראויים.

איננו נעתרים איפוא לעתירה. בנסיבות אין צו להוצאות.

ניתן היום, כ"ג בניסן התשע"ז (19.4.2017).

ש ו פ פ ת

ש ו פ פ ט

המשנה לנשיאה